

1) Неозначено-особові речення (indefinite-personal).

В українській мові такі речення є односкладними, у яких підмета немає, а головний член речення виражається дієсловом 3-ї особи множини, наприклад: *Кажуть, що поезії передую подвиг;*

В англійській мові такі речення є двоскладними, підмет в яких є формальним, і який може бути виражений особовим займенником *they*, наприклад: *I dare say they've not kept you too well at school.*

2) Узагальнено-особові речення (generalized personal).

В українській мові головний член таких речень може виражатися дієсловом 2-ї особи однини, наприклад: *Це тепер голос лаборантки на робочому місці в себе поцуси, вона тобі по селектору з лабораторії передасть, що ти там зварив...*

В англійській мові головним членом таких речень виступає підмет, який може бути особовим займенником *you* або неозначеним займенником *one*, наприклад: *I don't know – it is not easy to describe – nothing striking, but you feel it when he speaks to you; you cannot be always sure whether he is in jest or earnest, whether he is pleased or the contrary; you don't thoroughly understand him; One would almost say that, if there were a ghost at Thornfield Hall, this would be its haunt.*

3) Неозначено-особові речення з дієсловом-присудком у пасивному стані, у яких підметом може бути будь-який займенник. Такі речення наявні лише в англійській мові: *We were parted: I heard the words – “Dear! dear! What a fury to fly at Master Joh!”.*

Отже, неозначено-особові речення в англійській та українській мовах являють собою автономний структурно-семантичний тип у корпусі формально односкладних конструкцій української та англійської мов. Аломорфізм полягає в односкладності поверхневої структури цих речень в українській мові і її двоскладності в англійській. Самобутність таких речень полягає в неозначеності діяча та інваріантності дії чи стану, маркованих відповідною синтаксичною одиницею. Граматичним експлікатором семантики неозначеності в українській мові є відчужено-особова форма 3-ої особи множини. В англійській таким експлікатором виступають особові займенники *you, we, they* або неозначений займенник *one*.

Дослідивши неозначено-особові речення в англійському та українському творах, ми дійшли висновку, що частота їх використання переважає в українській мові. В англійському творі автор найчастіше вживає речення з дієсловом-присудком у пасивному стані (63%), рідше – неозначено-особові (12%) і узагальнено-особові (25%). В українському творі автор найчастіше використовує саме неозначено-особові речення (87%). Також ми виявили, що в англійському творі найбільш вживаним є неозначений займенник *one* (45%), менш вживаними є займенники *they* (32%) і *you* (23%).

Список літератури

1. Левицький А. Е. Порівняльна граматики англійської та української мов: підручник для студентів вищих навчальних закладів / – Київ: Київський університет, 2008. – 264 с.
2. Charlotte Bronte: Jane Eyre (1847, 545 pages) <http://www.literaturepage.com/read/janeeyre.html>
3. Олесь Гончар. Роман “Собор” http://gonchar-book.odn.org.ua/sobor_1.html

Науковий керівник: Крилова Т.В.,
канд. філол. наук, доцент